

ГОТОВНІСТЬ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК РЕЗУЛЬТАТ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ

Розкрито зміст понять “підготовка”, “професійна підготовка”, “професійна підготовка майбутніх вихователів”, “готовність”, “професійна готовність”, “готовність майбутніх вихователів до педагогічної діяльності”. На основі вивчення й аналізу наукових психолого-педагогічних розвідок окреслені актуальні проблеми професійної підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти до педагогічної діяльності в сучасних умовах закладів вищої освіти, здійснено аналіз досліджень науковців, що стосуються означеної проблеми, розглянуті основні аспекти професійної підготовки фахівців дошкільної освіти, визначено зміст, етапи такої підготовки, протиріччя у процесі підготовки майбутніх вихователів, а також подане авторське тлумачення поняття «професійна підготовка майбутніх вихователів». Ця стаття містить узагальнення поглядів науковців щодо структурних компонентів професійної підготовки майбутніх вихователів, загальну характеристику цих компонентів.

Крім цього, у статті подано узагальнення наукових психолого-педагогічних розвідок з проблеми готовності майбутніх фахівців у галузі дошкільної освіти як результату професійної підготовки майбутніх вихователів, тлумачення цього поняття з погляду психології, педагогіки, визначено ознаки готовності вихователя до професійної діяльності, а також узагальнено праці науковців, що стосуються формування готовності до різноманітних аспектів роботи вихователя з дітьми (готовність вихователів закладів дошкільної освіти до морального виховання дітей дошкільного віку, морально-духовного виховання дошкільників, до підготовки до школи тощо). На основі синтезу понять “готовність”, “професійна готовність” та тлумачення поняття “педагогічної діяльності” подано авторське визначення феномену “готовність майбутніх вихователів до педагогічної діяльності”.

Ключові слова: професійна підготовка, готовність, готовність майбутніх вихователів до педагогічної діяльності.

Згідно з національною доктриною розвитку освіти України у XXI столітті професійній освіті надається виняткова роль у розвитку кожної особистості зокрема та розвитку суспільства загалом. Саме тому набуває актуальності проблема якісної професійної підготовки фахівців з урахуванням вимог сучасного суспільства. Надзвичайно важливою проблемою сьогодення є надання якісної професійно-педагогічної освіти майбутнім фахівцям в галузі дошкільної освіти, оскільки ефективність освітнього процесу у закладі дошкільної освіти насамперед залежить від якості підготовки нової генерації педагогічних кадрів.

Метою статті є – окреслити актуальні проблеми професійної підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти до педагогічної діяльності, проаналізувати дослідження науковців, що стосуються означеної проблеми, розглянути основні аспекти професійної підготовки фахівців дошкільної освіти, формування готовності вихователів до педагогічної діяльності в закладах дошкільної освіти.

Розуміння готовності майбутніх вихователів до педагогічної діяльності як результату професійної підготовки потребує уточнення основних понять.

Поняття “підготовка” є найбільш загальним з окреслених. Тож охарактеризуємо його. Академічний тлумачний словник української мови трактує це поняття як “запас знань, навичок, досвіду тощо, набутий у процесі навчання, практичної діяльності” [1]. Здійснений нами аналіз психолого-педагогічної літератури засвідчив, що поняття “підготовка” не зустрічається у самостійному значенні. У контексті окресленої проблеми воно вживається у понятті “професійна підготовка”.

У педагогічному словнику поняття “професійна підготовка” тлумачиться як сукупність спеціальних знань, умінь і навичок, якостей особистості, трудового досвіду і норм поведінки, що забезпечують можливість успішної праці за обраною професією [3]. Згідно з філософським енциклопедичним словником професійна підготовка – це об’єктивний процес, в основі якого лежать певні закономірності: зумовленість системи професійної готовності потребам соціально-педагогічного та духовного розвитку суспільства, завданням формування особистості; відповідність змісту, форм і методів професійної підготовки рівню розвитку педагогічної науки і практики, характеру і змісту педагогічної праці; виховання і розвиток майбутніх фахівців у процесі професійної підготовки [4]. У Законі “Про вищу Освіту” знаходимо таке трактування зазначеного поняття: професійна підготовка – здобуття кваліфікації за відповідним напрямом підготовки або спеціальністю.

Проблема загальної професійної підготовки майбутніх фахівців є предметом багатьох досліджень українських та закордонних вчених (А. Алексюк, А. Бойко, Н. Ничкало, О. Пехота, В. Семиченко та інші).

Для нас є близьким визначення Т. Танько, яка стверджує, що “професійна підготовка – це система організаційних та педагогічних заходів, які забезпечують формування в особистості професійної спрямованості, системи знань, навичок, умінь і професійної готовності, що своєю чергою визначається як суб’єктивний стан особистості, яка вважає себе здатною і підготовленою до виконання певної професійної діяльності та прагне її виконати” [9, с. 31].

Загальновідомо, що професійна підготовка фахівця, тобто оволодіння людиною системою знань, умінь і навичок, формування професійної готовності до виконання певної професійної діяльності, відбувається

під час оволодіння будь-якою професією, проте в цьому разі нас цікавить професійна підготовка під час здобуття професії вихователя.

Педагогічний словник поняття “вихователь” тлумачить як людину, яка виховує, навчає дітей і молодь, прищеплює їм навички і правила поведінки, певні погляди; педагог, який стежить у певному закладі за поведінкою дітей і відповідним чином її спрямовує; той, хто спрямовує силу свого впливу на виховання [3].

На сучасному етапі професійна підготовка майбутніх фахівців дошкільної освіти розглядається науковцями як багатофакторна структура, яка передбачає набуття кожним студентом особистісно-ціннісного смислу діяльності, формування фахової педагогічної майстерності, постійно зростаючому інтересу до роботи з дітьми дошкільного віку.

Оскільки у статті йдеться про підготовку до педагогічної діяльності як професійної, доцільним є використання терміну “професійно-педагогічна підготовка”. Професійно-педагогічна підготовка у словникових джерелах визначається як система організаційних і педагогічних заходів, що забезпечує формування в особистості професійної спрямованості, знань, умінь, навичок і професійної готовності [13, с. 197].

Проблема професійної педагогічної підготовки майбутніх вихователів до діяльності постає в центрі уваги багатьох дослідників. Зокрема, Л. Соловйова-Нікітіна розглядає професійну підготовку майбутніх вихователів ЗДО як багатогранне поняття: з одного боку – це процес, спрямований на підвищення професійних знань та професійної майстерності; з іншого – це здатність майбутнього фахівця опанувати новими знаннями; крім того – це інтегративне поєднання змісту науково-теоретичного з практичним [12, с. 70]. На думку О. Саприкіна та О. Хомич, професійна підготовка майбутнього вихователя – це процес його особистісного розвитку й професійного становлення, формування професійно значущих якостей і контекстного засвоєння фундаментальних знань, умінь та навичок, що забезпечуватимуть компетентне вирішення професійних завдань [11, с. 93]. Професійна підготовка майбутніх вихователів розглядається науковцями як складна структура, головне завдання якої полягає у набутті кожним студентом особистісного смислу діяльності, формуванні фахової майстерності, постійно зростаючому інтересу до роботи з дітьми та їхніми батьками [2].

Синтезуючи згадані вище визначення, ми подаємо авторське тлумачення поняття «професійна підготовка майбутніх вихователів» та визначаємо його як процес, що включає систему організаційних та педагогічних заходів, які забезпечують формування в особистості спрямованості до педагогічної діяльності, системи знань, умінь, навичок, професійної майстерності, взаємодія яких забезпечує можливість успішного здійснення освітньої роботи з дітьми дошкільного віку.

Сучасні дослідження розкривають різні аспекти підготовки студентів дошкільних факультетів до роботи з дітьми в закладі дошкільної освіти. Зокрема, підготовка студентів до естетичного виховання дошкільників засобами українського народного декоративного мистецтва (О. Поліщук); до навчання техніки читання дітей 6–7 років (Н. Ковальова); до народознавчої роботи в дошкільному закладі (на матеріалі народної математики) (Л. Плетеницька); до виховання у дошкільників навичок здорового способу життя (В. Нестеренко); до використання комп'ютерних технологій в організації пізнавальної діяльності старших дошкільників (І. Мардарова); до навчання дошкільників української мови (Т. Котик); до педагогічної підтримки дітей дошкільного віку (Н. Колосова).

Проблеми підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти досліджує І. Підлипняк. Зокрема, науковець висловлює думку, що для успішної діяльності вихователь закладу дошкільної освіти повинен оволодіти певною сукупністю знань, умінь, виховувати в собі позитивні особистісні якості. І. Підлипняк визначає функції, що виконує вихователь у професійній діяльності. Серед них гностично-дослідницька, виховна, конструкторсько-організаційна, діагностична, координуюча функція [9, с. 32].

Г. Корінна зазначає, що проблема професійної підготовки студентів до роботи з дітьми дошкільного віку у закладах вищої освіти дуже актуальна та сьогоdnішній день. Вчена визначила основні принципові протиріччя у процесі підготовки майбутніх вихователів. Вони виникають між об'єктивними вимогами суспільства в сучасних, спрямованих на євроінтеграцію реаліях і суб'єктивними утрудненнями, стереотипним мисленням студентів, традиційними підходами до процесу навчання у виші; між типовою системою підготовки студентів та індивідуально-творчим характером виховної діяльності вихователів у закладі дошкільної освіти; між традиційними формами, методами, засобами викладання педагогічних дисциплін та потребою вищого навчального закладу, закладу дошкільної освіти у впровадженні в навчальний процес нових педагогічних технологій, що мають виховуючий, стимулюючий характер з урахуванням змісту розвитку і виховання дитини певної статі [6, с. 155].

Відома вчена Л. Загородня у своєму дослідженні довела, що ефективна професійна підготовка майбутнього вихователя дітей дошкільного віку неможлива без самоосвіти, самовиховання та саморозвитку. Тобто навчання й самонавчання студента потребує не лише знання ним форм і методів роботи з дітьми, а й застосування деяких власних вольових зусиль, розвитку певних особистісних якостей, які допоможуть йому в професійному становленні [5, с. 224].

Цілком очевидно, що професійна підготовка майбутніх фахівців в галузі педагогіки – це тривалий процес, що здійснюється у декілька етапів. Найчастіше науковці визначають такі етапи: підготовчий, основний, заключний. Різні науковці пропонують авторські назви цих етапів: теоретично-пошуковий, практично-

пошуковий, діяльнісно-творчий (Л. Загородня); інформаційний, аксіологічний, етап перетворення (Т. Танько); орієнтаційний, навчально-моделювальний, результативно-корекційний (В. Чайка); пропедевтичний, тренувальний, творчий (В. Федорчук); когнітивно-збагачувальний, практично-діяльнісний, продуктивно-творчий (Н. Ковальова) тощо [10, с. 328].

Науковці, досліджуючи актуальні проблеми професійної підготовки, виділили її структурні компоненти: М. Чобітько провідними компонентами формування професіоналізму вчителя в контексті його здатності до особистісно орієнтованої професійної діяльності вважає інтелектуальний, мотиваційний та комунікативний компоненти; Г. Троцько функціональними компонентами підготовки студентів вважає: проєктуєчий, гностичний, процесуальний, діяльнісний, комунікативний, управлінсько-організаторський; Т. Танько до компонентів музично-педагогічної підготовки майбутніх вихователів відносить такі: ціннісно-мотиваційний, когнітивний, процесуальний та особистісний [10, с. 329].

Т. Садова у своїх працях узагальнила ці складники таким чином: мотиваційний компонент (мотиваційно-цільовий, ціннісно-мотиваційний тощо), що включає прагнення майбутніх фахівців здобути певний рівень професійно-педагогічної підготовки, щоб сповна реалізувати себе у майбутній професійній діяльності; сукупність мотивів, потреб, ціннісних орієнтацій); змістовий компонент (змістово-ціннісний, гностичний, теоретичний, когнітивний тощо), що включає теоретичні та методологічні знання предметів (навчальних дисципліни), педагогіки та психології; методик навчання; сукупність знань майбутнього вихователя про сутність і специфіку роботи вихователя; процесуальний компонент (діяльнісний, технологічний, операційний тощо), що містить сукупність педагогічних умінь і навичок; оцінний компонент (оцінно-результативний, рефлексивно-аналітичний, результативно-корегувальний тощо), що включає оцінку власної професійної підготовки та педагогічної діяльності [10].

За твердженням вчених, метою і кінцевим результатом професійної підготовки є формування готовності студентів до виконання майбутньої професійної діяльності.

Словник української мови (Академічний тлумачний словник) містить трактування поняття “готовність” як бажання творити що-небудь [1]. У психологічному словнику поняття “готовність” подається як настанова, спрямована на виконання якоїсь дії [13]. Вона включає певні знання, уміння, навички та готовність до протистояння перешкодам, які неодмінно виникають в ході виконання дій, приписування виконуваних дій особистого сенсу [14, с. 156].

Поняття «готовність» у дослідженнях психологів та педагогів розглядається як явище багатопланове та таке, що має різне значення. Наприклад, Л. Виготський та Д. Ельконін розглядали готовність як новоутворення особистості; Б. Ананьєв, С. Рубінштейн – як наявність здібностей; В. Ширінський – як сукупність мотиваційних, пізнавальних, емоційних, вольових якостей особистості, як складну інтегровану якість особистості; М. Дьяченко та Л. Кандилович – як істотну передумову цілеспрямованої діяльності, стійку характеристику особистості, що включає позитивне відношення до професійної діяльності; мотивацію, темперамент, риси характеру, адекватні вимогам професії, здібності, а також необхідні знання, вміння, навички, стійкі професійно важливі особливості сприйняття, мислення, емоційні та вольові процеси [4, с. 123].

Як бачимо, поняття “готовність” має досить широкий зміст. Конкретики та чіткості воно набуває у поєднанні з іншими категоріями, зокрема поєднуючись з поняттям “професійна готовність”. У загальнотеоретичному плані проблема професійної готовності розроблена у працях А. Деркача, К. Дурай-Новакової, М. Дьяченка і Л. Кандиловича, А. Капської, А. Линенко, В. Моляко, С. Сисоевої, В. Сластьоніна та інших. Аналіз психолого-педагогічної літератури дає підстави для твердження, що професійна готовність розглядається вченими як результат підготовки до професійної діяльності.

Синтезуючи визначення понять «готовність», «професійна готовність» та тлумачення поняття «педагогічної діяльності» як професійної діяльності, спрямованої на створення в педагогічному процесі оптимальних умов для виховання, навчання, розвитку і саморозвитку особистості вихованця і вибору можливостей вільного і творчого самовираження [1], враховуючи вікову категорію дітей, з якими працює вихователю, ми подасмо авторське трактування поняття «готовність вихователя до педагогічної діяльності». Готовність майбутнього вихователя до педагогічної діяльності – це набута стійка характеристика особистості, що включає позитивне відношення до професійної діяльності; мотивацію, темперамент, риси характеру, а також необхідні знання, вміння, навички, стійкі професійно важливі особливості психічних, емоційних та вольових властивостей, що є необхідним чинником створення в педагогічному процесі оптимальних умов для виховання, навчання, розвитку і саморозвитку особистості дошкільника, вибору можливостей вільного і творчого самовираження.

Виділяють такі ознаки готовності до педагогічної діяльності: педагогічна самосвідомість; емоційно-позитивне ставлення до суб'єкта (учня, вихованця), об'єкта (педагогічного процесу) і засобу діяльності (виховання та навчання); знання про структуру особистості учня, її вікові зміни, цілі й засоби педагогічного впливу в процесі її форсування та розвитку; педагогічні вміння щодо організації й здійснення навчального та виховного впливу на особистість, що формується; прагнення спілкуватися з дітьми, передаючи їм свій досвід, знання відповідно до змісту й способів досягнення соціально значущих цілей [7, с. 231].

Фундаментальні питання формування готовності до роботи з дітьми в закладах дошкільної освіти вивчали Л. Артемова, Г. Беленька, Н. Гавриш, Ю. Косенко, Т. Поніманська, В. Желанова та інші.

Ряд вчених вивчають поняття професійної готовності майбутніх вихователів у вужчих аспектах. В. Яйленко розглядає феномен «готовність вихователів закладів дошкільної освіти до морального виховання дітей дошкільного віку» як багатокомпонентне утворення, цілісну систему компонентів: комунікативно-мовленнєвого, когнітивно-аксіологічного, організаційно-методичного та соціально-психологічного. Формування готовності майбутніх вихователів до підготовки дітей до школи шляхом використання інтерактивних технологій досліджувала Н. Гончар. Автор робить висновок, що сучасний заклад дошкільної освіти потребує від майбутніх фахівців готовності до використання сучасних технологій навчання, які б змогли задовольнити усі вимоги сучасності щодо підготовки дітей до школи. О. Монке вивчає готовність майбутніх вихователів до морально-духовного виховання дошкільників засобами художньої літератури. Вчений дає таке тлумачення цього феномену: готовність майбутнього вихователя до морально-духовного виховання дошкільників – це динамічна, інтегративна характеристика особистості, взаємопов'язаний комплекс її індивідуальних, професійних та особистісних якостей, який забезпечує здатність до прилучення дошкільників до системи духовних цінностей, створення умов для пошуку і знаходження ними особистісних смислів у взаємозв'язку з вихованням моральних почуттів і моральної поведінки [8, с. 156].

Висновки. Готовність майбутніх фахівців дошкільної галузі до професійної діяльності є результатом професійної підготовки майбутніх вихователів. Поняття «готовність» у дослідженнях психологів та педагогів розглядається як явище багатопланове: як новоутворення особистості; як наявність здібностей; як сукупність мотиваційних, пізнавальних, емоційних, вольових якостей особистості; як складна інтегрована якість особистості; як істотна передумова цілеспрямованої діяльності. Готовність майбутнього вихователя до педагогічної діяльності можна визначати як набуту стійку характеристику особистості, що включає позитивне відношення до професійної діяльності; мотивацію, темперамент, риси характеру, а також необхідні знання, вміння, навички, стійкі професійно важливі особливості психічних, емоційних та вольових якостей, що є необхідним чинником створення в педагогічному процесі оптимальних умов для виховання, навчання, розвитку і саморозвитку особистості дошкільника, вибору можливостей вільного і творчого самовираження, що є результатом професійної підготовки. На сучасному етапі професійна підготовка майбутніх фахівців дошкільної освіти розглядається науковцями як багатофакторна структура, яка передбачає набуття кожним студентом особистісно-ціннісного смислу діяльності, формування фахової педагогічної майстерності, постійно зростаючого інтересу до роботи з дітьми дошкільного віку.

Використана література:

1. Академічний тлумачний словник української мови. URL: <http://irbis-nbuv.gov.ua/ulib/item/UKR0007554> (дата звернення: 10.07.2019).
2. Алексюк А. М. Педагогіка вищої освіти України: підручник для студентів, аспірантів та викладачів вищих навчальних закладів. Київ : Либідь, 1998. С. 101.
3. Гончаренко С. У. Український педагогічний словник. Київ : Либідь, 1997. 376 с.
4. Желанова В. В. Готовність майбутнього вихователя до розвитку творчого потенціалу дошкільника: сутність та структура. *Науковий вісник Ужгородського у-ту. Серія: «Педагогіка. Соціальна робота»*. 2016. Вип. 1 (38). С. 123–125.
5. Загородня Л. П. Педагогічна майстерність вихователя дошкільного закладу: навч. посіб. Суми: Університетська книга, 2010. 319 с.
6. Корінна Г. О. Сучасні дослідження проблеми професійної підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти. *Збірник наукових праць Херсонського державного університету. Серія: Педагогічні науки*. 2018. Вип. LXXXII. С. 154–158.
7. Курлянд Р. І. Педагогіка вищої школи: навч. посіб. Київ : Знання, 2007. 495 с.
8. Монке О. С. Готовність майбутніх вихователів до морально-духовного виховання дошкільників засобами художньої літератури. *Збірник наукових праць Херсонського державного університету. Серія: Педагогічні науки*. 2016. Вип. 71 (1). С. 155–158. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znppn_2016_71_%281_%29_32 (дата звернення: 11.07. 2019).
9. Підліпняк І. Ю. Підготовка майбутніх фахівців дошкільної освіти. *Психолого-педагогічні проблеми сільської школи: збірник наукових Уманського держ. Пед. ун-ту імені Павла Тичини*. Умань: ПП Жовтий О. О., 2013. Вип. 44. С. 28–34.
10. Садова Т. А. Професійно-педагогічна підготовка: дефінітивний аналіз проблеми. *Збірник наукових праць. Педагогічні науки*. Херсон : Видавництво ХДУ, 2009. Вип. 51. С. 326–332.
11. Саприкіна О. В. Підготовка майбутніх вихователів до організації образотворчої діяльності з урахуванням гендерних особливостей дітей. *Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка*. 2012. № 22 (257). С. 91–98.
12. Соловійова-Нікітіна Л. М. Актуальні проблеми підготовки вихователів дошкільних навчальних закладів в умовах трансформації вищої освіти в Україні. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Серія: Педагогічні науки*. 2016. Вип. 137. С. 68–71.
13. Словник психолого-педагогічних термінів і понять (на допомогу працівнику сільської школи) / [укл. Ю. В. Буган, В. І. Урусський]. Тернопіль: ТОКШПО, 2001. 179 с.
14. Трофайла Н. Д. Готовність майбутніх вихователів до емоційного розвитку дітей дошкільного віку як умова ефективної професійної діяльності. *Збірник наукових праць Херсонського державного університету. Педагогічні науки*. 2016. Вип. 71(1). С. 155–158. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znppn_2016_71_%281_%29_32 (дата звернення 11.07. 2019).
15. Философский энциклопедический словарь / [под ред. А. М. Прохорова]. Москва : Сов. Энцикл., 1989. 812 с.

References:

1. Akademichnij tлумачnij slovník ukráinśkoj movi [Academic Explanatory Dictionary of the Ukrainian Language]. URL: <http://irbis-nbuv.gov.ua/ulib/item/UKR0007554> (data zvernennja 10.07.2019).

2. Aleksjuk A. M. Pedagogika vishhoї osviti Ukraїni: Pidruchnik dlja studentiv, aspirantiv ta vikladachiv vishhiv navchal'nih zakladiv [Pedagogics of Higher Education of Ukraine: a textbook for students, postgraduates and lecturers of higher education]. Kyiv : Libid', 1998. S. 101.
3. Goncharenko S. U. Ukraїns'kij pedagogichnij slovník [Ukrainian Pedagogical Dictionary]. Kyiv : Libid', 1997. 376 s.
4. Zhelanova V. V. Gotovnist' majbutn'ogo vihovatelja do rozvitku tvorchoho potencialu doshkil'nika: sutnist' ta struktura [The readiness of the future kindergarten teacher to develop the preschooler's creative potential: the essence and the structure of the concept]. *Naukovij visnik Uzhgorods'kogo u-tu. Serija: "Pedagogika. Social'na robota"*. 2016. Vip. 1 (38). S. 123–125.
5. Zagorodnja L. P. Pedagogichna majsternist' vihovatelja doshkil'nogo zakladu: Navch. Posib [Pedagogical mastery of the kindergarten teacher]. Sumi: Universitets'ka kniga, 2010. 319 s.
6. Korinna G.O. Suchasni doslidzhennja problemi profesijnōi pidgotovki majbutnih fahivciv doshkil'noї osviti. *Zbirnik naukovih prac' Hersons'kogo derzhavnogo universitetu. Serija: Pedagogichni nauki*. 2018. Vip. LXXXII. S. 154–158.
7. Kurljand R. I Pedagogika vishhoї shkoli: Navch. Posib [High school pedagogy: tutorial]. Kyiv : Znannja, 2007. 495 s.
8. Monke O. S. Gotovnist' majbutnih vihovateliv do moral'no-duhovnogo vihovannja doshkil'nikiv zasobami hudozhn'oi literaturi [Readiness of kindergarten teacher for the moral and spiritual upbringing of preschool children by means of fiction literature]. *Zbirnik naukovih prac' Hersons'kogo derzhavnogo universitetu. Serija: Pedagogichni nauki*. 2016. Vip. 71(1). S. 155–158. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znppn_2016_71%281%29_32 (data zvernennja 11.07. 2019).
9. Pidlipnjak I. Ju. Pidgotovka majbutnih fahivciv doshkil'noї osviti [Training of future specialists of the preschool education]. *Psihologo-pedagogichni problemi sil's'koї shkoli: Zb. Nauk. Pr. Umans'kogo derzh. Ped. un-tu im. Pavla Tichini. Uman': PP Zhovtij O. O., 2013. Vip. 44. S. 28–34.*
10. Sadova T. A. Profesijno-pedagogichna pidgotovka: definitivnij analiz problemi [Professional and pedagogical training: definitive analysis of the problem]. *Zbirnik naukovih prac' Pedagogichni nauki*. Herson: Vidavnictvo HDU, 2009. Vip. 51. S. 326–332.
11. Saprikina O. V. Pidgotovka majbutnih vihovateliv do organizacii obrazotvorchoї dijāl'nosti z urahuvannjam gendernih osoblivostej ditej [Training of kindergarten teachers for the organization of fine art activities taking into account the gender characteristics of children]. *Visnik LNU imeni Tarasa Shevchenka*. 2012. № 22 (257). S. 91–98.
12. Solovjova-Nikitina L. M. Aktuvl'ni problemi pidgotovki vihovateliv doshkil'nih navchal'nih zakladiv v umovah transformacii vishhoї osviti v Ukraїni [Actual issues of kindergarten teachers training in the context of the transformation of higher education in Ukraine]. // *Visnik Chernigivs'kogo nacional'nogo pedagogichnogo universitetu. Serija: Pedagogichni nauki*. 2016. Vip. 137. S. 68–71.
13. Slovník psihologo-pedagogichnih terminiv i ponjat' (na dopomogu pracivniku sil's'koї shkoli) [Dictionary of Psychological and Pedagogical Terms (to help a rural teacher)]. / [ukl. Ju. V. Bugan, V. I. Urus'kij]. Ternopil': TOKIPPO, 2001. 179 s.
14. Trofaїla N.D. Gotovnist' majbutnih vihovateliv do emocijnogo rozvitku ditej doshkil'nogo viku jak umova efektivnoї profesijnōi dijāl'nosti [Readiness of future kindergarten teachers for the emotional development of children of preschool age as a condition of their effective professional activity]. // *Zbirnik naukovih prac' Hersons'kogo derzhavnogo universitetu. Pedagogichni nauki*. 2016. Vip. 71(1). S. 155–158. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znppn_2016_71%281%29_32 (data zvernennja 11.07. 2019).
15. Filosofskij jenciklopedicheskij slovar' [Philosophical Encyclopedic Dictionary]. / [pod red. A. M. Prohorova]. Moskva: Sov. Jencikl., 1989. 812 s.

Sliusaruk-Litvin S. S. Readiness of future kindergarten teachers for pedagogical activity as a result of professional training

In this article the contents of the concepts of “training”, “professional training”, “professional training of the future kindergarten teachers”, “readiness”, “professional readiness”, “readiness of the future kindergarten teachers for pedagogical activity” is disclosed. On the basis of the study and analysis of scientific psychological and pedagogical researches, the actual problems of professional training of future specialists in pre-school education to pedagogical activity in modern conditions of higher education establishments are outlined; the analysis of scientific researches related to the mentioned problem is carried out; the main aspects of professional training of preschool education specialists are considered; the content and stages of such preparation are determined; contradictions in the process of preparation of future kindergarten teachers are defined; as well as the author's interpretation of the concept of professional training of future kindergarten teacher is given. This article summarizes the views of scientists on the structure of the components of the training of future kindergarten teachers as well as the general description of these components.

In addition, the article gives a generalization of scientific psychological and pedagogical researches on the problem of readiness of future specialists in the field of preschool education as a result of the professional training of future kindergarten teachers; the interpretation of this concept from the point of view of psychology and pedagogy is stated; signs of readiness of the kindergarten teacher for professional activity are defined; and scientific works concerning the formation of readiness for various aspects of the work of the kindergarten teacher with children are generalized (the readiness of the kindergarten teachers for the moral education of preschool children, the moral and spiritual upbringing of preschoolers, their preparation for school, etc.). On the basis of the synthesis of the concepts of “readiness”, “professional readiness”, and the interpretation of the concept of “pedagogical activity”, the author's definition of the phenomenon of “readiness of future kindergarten teachers for pedagogical activity” is submitted.

Key words: professional training, readiness, readiness of future kindergarten teachers for pedagogical activity.